

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1618 al Comisiei din 12 iulie 2018 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 231/2013 în ceea ce privește sarcinile de păstrare ale depozitarilor ⁽¹⁾** 1
- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1619 al Comisiei din 12 iulie 2018 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2016/438 în ceea ce privește sarcinile de păstrare ale depozitarilor ⁽¹⁾** 6
- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2018/1620 al Comisiei din 13 iulie 2018 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/61 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit ⁽¹⁾** 10
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1621 al Comisiei din 26 octombrie 2018 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/2080 în ceea ce privește data intrării în depozit a laptelui praf degresat vândut printr-o procedură de licitație** 25

DECIZII

- ★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1622 a Comisiei din 29 octombrie 2018 privind neaprobarea anumitor substanțe active din produsele biocide în temeiul Regulamentului (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾** 26
- ★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1623 a Comisiei din 29 octombrie 2018 în temeiul articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește țânțarii infectați pe cale nenaturală cu *Wolbachia* și utilizați în scopuri de control al vectorilor ⁽¹⁾** 30

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1618 AL COMISIEI

din 12 iulie 2018

de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 231/2013 în ceea ce privește sarcinile de păstrare ale depozitarilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative ⁽¹⁾, în special articolul 21 alineatul (17),

întrucât:

- (1) Ca urmare a legislațiilor naționale diferite în materie de valori mobiliare și insolvență, care nu sunt armonizate la nivelul Uniunii, există divergențe în ceea ce privește nivelul de protecție împotriva riscurilor de insolvabilitate a instrumentelor financiare ținute în custodie de părți terțe pentru clienții care sunt fonduri de investiții alternative („FIA”). Pentru a se atinge obiectivul de asigurare a unui grad ridicat de protecție a activelor clientului, astfel cum se prevede în Directiva 2011/61/UE, permițând totodată existența unor cerințe mai solide ale legislațiilor naționale în ceea ce privește domeniile nearmonizate, este necesar să se clarifice obligațiile privind păstrarea activelor prevăzute în Directiva 2011/61/UE.
- (2) În prezent, autoritățile competente și sectorul de profil aplică în mod diferit cerințele de separare a activelor prevăzute de Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei ⁽²⁾. Depozitarii sunt la primul nivel al lanțului de custodie și au obligația de a pune la dispoziție un cont individual pentru depozitarea instrumentelor financiare ale fiecărui client care este FIA. Este însă necesar să se clarifice faptul că, atunci când se delegă unei părți terțe funcția de custodie, partea terță ar trebui să poată să depoziteze într-un cont omnibus activele clienților depozitarului, inclusiv activele FIA și ale organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare („OPCVM”). Acest cont omnibus ar trebui să nu includă niciodată activele care aparțin depozitarului și activele care aparțin părții terțe, precum și activele care aparțin altor clienți ai părții terțe. În mod similar, în cazurile în care funcția de custodie este delegată mai departe, subcustodele ar trebui să poată să depoziteze într-un cont omnibus activele clienților custodelui care delegă funcția de custodie. Acest cont omnibus ar trebui să nu includă niciodată activele care aparțin subcustodelui și activele care aparțin custodelui care delegă funcția de custodie, precum și activele care aparțin altor clienți ai subcustodelui. Acest lucru este necesar pentru obținerea unui echilibru sănătos între eficiența pieței și protecția investitorilor.
- (3) Pentru a reduce la minimum riscul de pierdere a activelor deținute în conturile omnibus de instrumente financiare puse la dispoziție de părți terțe cărora li s-a delegat funcția de custodie, frecvența reconcilierilor între conturile de titluri financiare și evidențele depozitarului unui client care este FIA și partea terță sau între părți terțe, în cazul în care funcția de custodie a fost delegată în avalul lanțului de custodie, ar trebui să asigure transmiterea în timp util a informațiilor relevante către depozitar. De asemenea, frecvența acestor reconcilieri ar

⁽¹⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea (JO L 83, 22.3.2013, p. 1).

trebui să depindă de orice mișcare din acest cont omnibus, inclusiv tranzacțiile referitoare la activele aparținând altor clienți ai depozitarului care sunt ținute în același cont omnibus ca și activele FIA.

- (4) Depozitarul ar trebui să poată continua să își îndeplinească sarcinile în mod eficient în cazul în care custodia activelor care aparțin clienților săi care sunt FIA este delegată unei părți terțe. Prin urmare, este necesar să se prevadă obligația depozitarului de a păstra o evidență, în cadrul contului de instrumente financiare pe care l-a deschis în numele clientului său care este FIA sau în numele AFIA care acționează în contul FIA, din care să reiasă că activele ținute în custodie de o parte terță aparțin aceluși FIA.
- (5) Pentru a consolida poziția depozitarilor în raport cu părțile terțe cărora le este delegată custodia activelor, această relație ar trebui consemnată într-un contract de delegare scris. În baza acestui contract, depozitarul ar trebui să poată efectua toate demersurile necesare pentru a se asigura că activele ținute în custodie sunt protejate în mod corespunzător și că partea terță respectă în orice moment contractul de delegare și cerințele Directivei 2011/61/UE și ale Regulamentului delegat (UE) nr. 231/2013. De asemenea, depozitarul și partea terță ar trebui să stabilească în mod formal dacă partea terță poate delega la rândul său funcțiile de custodie. În acest caz, dispozițiile sau contractul dintre partea terță care delegă funcțiile de custodie și partea terță căreia îi sunt delegate funcțiile de custodie ar trebui să prevadă drepturi și obligații echivalente celor stabilite între depozitar și partea terță care delegă funcțiile de custodie.
- (6) Pentru a permite depozitarului să își îndeplinească funcțiile, este necesar să se consolideze supravegherea de către depozitari a părților terțe, indiferent dacă acestea sunt situate în interiorul sau în afara Uniunii Europene. Ar trebui să se prevadă obligația depozitarilor de a verifica dacă instrumentele financiare ale FIA sunt corect înregistrate în registrele unei părți terțe și dacă evidențele ținute sunt suficient de exacte pentru a permite identificarea naturii, a locației și a dreptului de proprietate asupra activelor ținute în custodie. Pentru a facilita îndeplinirea sarcinilor depozitarilor, părțile terțe ar trebui să le transmită o declarație privind orice modificare care afectează activele ținute în custodie pentru clienții depozitarilor care sunt FIA.
- (7) Ca parte a obligațiilor depozitarilor de a da dovadă de grijă și diligență atunci când delegă funcțiile de custodie, înainte de a delega această funcție unei părți terțe situate în afara Uniunii, depozitarul ar trebui să primească un aviz juridic independent care evaluează legislația din domeniul insolvenței din țara terță în care este situată partea terță respectivă, inclusiv nivelul de protecție care se asigură în jurisdicția respectivă prin intermediul conturilor separate de instrumente financiare. Avizul emis pentru fiecare jurisdicție de federațiile de întreprinderi sau de firmele de avocatură în beneficiul mai multor depozitari ar trebui să poată fi acceptat. De asemenea, depozitarul ar trebui să se asigure că partea terță situată în afara Uniunii îi aduce la cunoștință orice modificare a circumstanțelor sau a legislației în materie de insolvență a țării terțe respective care poate afecta statutul activelor clienților depozitarului care sunt FIA.
- (8) Pentru ca depozitarii să aibă timpul să se adapteze la noile cerințe prevăzute de prezentul regulament, data de la care prezentul regulament începe să se aplice ar trebui decalată cu 18 luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (9) Măsurile introduse prin prezentul regulament sunt conforme cu avizul Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe ⁽¹⁾.
- (10) Măsurile introduse prin prezentul regulament sunt conforme cu avizul grupului de experți al Comitetului european pentru valori mobiliare.
- (11) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 89 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) se efectuează ori de câte ori este necesar reconcilierii între conturile și evidențele interne ale depozitarului și cele ale oricărei părți terțe căreia îi sunt delegate funcții de custodie în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE;”

⁽¹⁾ Avizul ESMA, 20.7.2017, 34 45 277.

(ii) se adaugă un al doilea paragraf, după cum urmează:

„În ceea ce privește litera (c) de la primul paragraf, frecvența reconcilierilor se stabilește pe baza următoarelor elemente:

- (a) activitatea obișnuită de tranzacționare a FIA;
- (b) tranzacțiile care se realizează în afara activității obișnuite de tranzacționare;
- (c) tranzacțiile care au loc în contul oricărui alt client ale cărui active sunt ținute în custodie de partea terță în același cont de instrumente financiare ca și activele FIA.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care un depozitar și-a delegat funcțiile de custodie unei părți terțe, în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE, acesta rămâne în continuare supus cerințelor prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(e) din prezentul articol. Depozitarul se asigură, de asemenea, că partea terță respectă cerințele de la alineatul (1) literele (b)-(g) și obligațiile de separare prevăzute la articolul 99.”

2. La articolul 98, se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Contractul prin care depozitarul numește o parte terță care să țină în custodie active ale clienților depozitarului care sunt FIA trebuie să conțină cel puțin următoarele dispoziții:

- (a) o garanție a dreptului depozitarului la informare, inspecție și acces la evidențele și conturile relevante ale părții terțe care ține active în custodie, pentru a permite depozitarului să își îndeplinească obligațiile de supraveghere și de diligență și, în special, pentru a permite depozitarului:
 - (i) să identifice toate entitățile din lanțul de custodie;
 - (ii) să verifice dacă există o concordanță între cantitatea de instrumente financiare identificate înregistrate în conturile de instrumente financiare deschise în registrele depozitarului în numele FIA sau în numele AFIA care acționează în contul FIA și cantitatea de instrumente financiare identificate care sunt ținute în custodie de partea terță pentru FIA respectiv, astfel cum este înregistrată în contul de instrumente financiare deschis în registrele părții terțe;
 - (iii) să verifice dacă există o concordanță între cantitatea de instrumente financiare identificate care sunt înregistrate și ținute într-un cont de instrumente financiare deschis la depozitarul central de titluri de valoare („CSD”) al emitentului sau la agentul său, în numele unei părți terțe în contul clienților săi și cantitatea de instrumente financiare identificate care este înregistrată în conturile de instrumente financiare deschise în registrele depozitarului în numele fiecăruia dintre clienții săi care este FIA sau în numele AFIA care acționează în contul FIA;
- (b) detalii privind drepturile și obligațiile echivalente convenite între partea terță și o altă parte terță, în cazul delegării mai departe a funcțiilor de custodie.”

3. Articolul 99 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care funcții de păstrare au fost delegate integral sau parțial unei părți terțe, depozitarul trebuie să se asigure că partea terță căreia îi sunt delegate funcțiile de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE acționează în conformitate cu obligația de separare prevăzută la articolul 21 alineatul (11) litera (d) punctul (iii) din directiva menționată, asigurând și verificând dacă partea terță:

- (a) înregistrează corect toate instrumentele financiare identificate în contul de instrumente financiare care este deschis în registrele părții terțe pentru a ține în custodie instrumente financiare pentru clienții depozitarului, care nu include instrumentele financiare care aparțin depozitarului și părții terțe și celorlalți clienți ai părții terțe, astfel încât depozitarul să poată verifica concordanța cantității de instrumente financiare identificate înregistrate în conturile deschise în registrele depozitarului în numele fiecăruia dintre clienții săi care este FIA sau în numele AFIA care acționează în contul FIA;
- (b) țină toate evidențele și conturile de instrumente financiare necesare care să îi permită depozitarului, în orice moment și fără întârziere, să diferențieze activele clienților depozitarului de propriile active ale părții terțe, de activele celorlalți clienți ai părții terțe și de activele ținute în custodie pentru depozitar în contul acestuia din urmă;

- (c) ține evidențele și conturile de instrumente financiare într-un mod care să asigure acuratețea acestora și, în special, concordanța acestora cu activele păstrate pentru clienții care sunt FIA ai depozitarului, astfel încât depozitarul să poată stabili în orice moment și cu precizie natura, locația și statutul de proprietate ale activelor respective;
- (d) îi prezintă depozitarului, în mod regulat și în orice caz ori de câte ori apare o modificare, o declarație în care detaliază activele clienților depozitarului care sunt FIA;
- (e) efectuează ori de câte ori este necesar reconcilierii între conturile de instrumente financiare și evidențele sale interne și cele ale părții terțe căreia i-au fost delegate funcții de custodie în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE.

Frecvența cu care se efectuează reconcilierile se stabilește în conformitate cu articolul 89 alineatul (1);

- (f) introduce dispoziții organizatorice adecvate pentru minimizarea riscului de pierdere sau diminuare a valorii instrumentelor financiare sau a drepturilor aferente respectivelor instrumente financiare ca urmare a utilizării abuzive a instrumentelor financiare, a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a evidenței inadecvate sau a neglijenței;
- (g) în cazul în care partea terță este una dintre entitățile menționate la articolul 18 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2006/73/CE care face obiectul unei reglementări prudențiale și al unei supravegheri efective care are același efect ca și dreptul Uniunii și este aplicată efectiv, depozitarul ia măsurile necesare pentru a se asigura că numerarul FIA este păstrat în unul sau în mai multe conturi, în conformitate cu articolul 21 alineatul (7) din Directiva 2011/61/UE.”;

- (b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Atunci când un depozitar își delegă funcțiile de custodie unei părți terțe situate într-o țară terță în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE, pe lângă cerințele de la alineatul (1) de la prezentul articol, depozitarul trebuie să se asigure că:

- (a) depozitarul primește consultanță juridică din partea unei persoane fizice sau juridice independente care confirmă că legislația aplicabilă din domeniul insolvenței recunoaște următoarele:
 - (i) separarea activelor clienților depozitarului de propriile active ale părții terțe, de activele celorlalți clienți ai părții terțe și de activele ținute în custodie de partea terță în contul depozitarului;
 - (ii) activele clienților depozitarului care sunt FIA nu fac parte din patrimoniul părții terțe în caz de insolvență;
 - (iii) activele clienților depozitarului care sunt FIA nu sunt disponibile pentru a fi distribuite între creditorii părții terțe căreia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE sau pentru a fi realizate în beneficiul acestor creditori;

- (b) partea terță ia următoarele măsuri:

- (i) se asigură că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la litera (a) în momentul încheierii acordului de delegare cu depozitarul, precum și în permanență pe întreaga durată a delegării;
- (ii) informează imediat depozitarul în cazul în care oricare dintre condițiile menționate la punctul (i) nu mai este îndeplinită;
- (iii) informează depozitarul în legătură cu orice modificare a legislației aplicabile în domeniul insolvenței și a aplicării sale efective.”;

- (c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alineatele (1), (2) și (2a) se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care o parte terță căreia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE a decis să delege toate sau o parte din funcțiile de păstrare unei alte părți terțe în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) al treilea paragraf din Directiva 2011/61/UE.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de 1 aprilie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 iulie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1619 AL COMISIEI**din 12 iulie 2018****de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2016/438 în ceea ce privește sarcinile de păstrare ale depozitarilor****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ⁽¹⁾, în special articolul 26b,

întrucât:

- (1) Ca urmare a legislațiilor naționale diferite în materie de valori mobiliare și insolvență, care nu sunt armonizate la nivelul Uniunii, există divergențe în ceea ce privește nivelul de protecție împotriva riscurilor de insolvabilitate a instrumentelor financiare ținute în custodie pentru clienții care au statuat de organisme de plasament colectiv în valori mobiliare („OPCVM”). Pentru a se atinge obiectivul de asigurare a unui grad ridicat de protecție a activelor clientului, astfel cum se prevede în Directiva 2009/65/CE, permițând totodată existența unor cerințe mai solide ale legislațiilor naționale în ceea ce privește domeniile nearmonizate, este necesar să se clarifice obligațiile privind păstrarea activelor prevăzute în Directiva 2009/65/CE.
- (2) În prezent, autoritățile competente și sectorul de profil aplică în mod diferit cerințele de separare a activelor prevăzute de Regulamentul delegat (UE) 2016/438 al Comisiei ⁽²⁾. Depozitarii sunt la primul nivel al lanțului de custodie și au obligația de a pune la dispoziție un cont individual pentru depozitarea instrumentelor financiare ale fiecărui client care este OPCVM. Este însă necesar să se clarifice faptul că, atunci când se delegă unei părți terțe funcția de custodie, partea terță ar trebui să poată să depoziteze într-un cont omnibus activele clienților depozitarului, inclusiv activele OPCVM și ale fondurilor de investiții alternative („FIA”). Acest cont omnibus ar trebui să nu includă niciodată activele care aparțin depozitarului și activele care aparțin părții terțe, precum și activele care aparțin altor clienți ai părții terțe. În mod similar, în cazurile în care funcția de custodie este delegată mai departe, subcustodele ar trebui să poată să depoziteze într-un cont omnibus activele clienților custodelui care delegă funcția de custodie. Acest cont omnibus ar trebui să nu includă niciodată activele care aparțin subcustodelui și activele care aparțin custodelui care delegă funcția de custodie, precum și activele care aparțin altor clienți ai subcustodelui. Acest lucru este necesar pentru obținerea unui echilibru sănătos între eficiența pieței și protecția investitorilor.
- (3) Pentru a reduce la minimum riscul de pierdere a activelor deținute în conturile omnibus de instrumente financiare puse la dispoziție de părți terțe cărora li s-a delegat funcția de custodie, frecvența reconcilierilor între conturile de titluri financiare și evidențele depozitarului unui client care este OPCVM și partea terță sau între părți terțe, în cazul în care funcția de custodie a fost delegată în avalul lanțului de custodie, ar trebui să asigure transmiterea în timp util a informațiilor relevante către depozitar. De asemenea, frecvența acestor reconcilieri ar trebui să depindă de orice mișcare din acest cont omnibus, inclusiv tranzacțiile referitoare la activele aparținând altor clienți ai depozitarului care sunt ținute în același cont omnibus ca și activele OPCVM-ului.
- (4) Depozitarul ar trebui să poată continua să își îndeplinească sarcinile în mod eficient în cazul în care custodia activelor care aparțin clienților săi care sunt OPCVM-uri este delegată unei părți terțe. Prin urmare, este necesar să se prevadă obligația depozitarului de a păstra o evidență în cadrul contului de instrumente financiare pe care l-a deschis în numele unui OPCVM sau în numele societății de administrare care acționează în contul OPCVM-ului, din care să reiasă că activele ținute în custodie de o parte terță aparțin aceluși OPCVM.
- (5) Pentru a consolida poziția depozitarilor în raport cu părțile terțe cărora le este delegată custodia activelor, această relație ar trebui consemnată într-un contract de delegare scris. În baza acestui contract, depozitarul ar trebui să poată efectua toate demersurile necesare pentru a se asigura că activele ținute în custodie sunt protejate în mod corespunzător și că partea terță respectă în orice moment contractul de delegare și cerințele Directivei 2009/65/CE și ale Regulamentului delegat (UE) 2016/438. De asemenea, depozitarul și partea terță ar trebui să stabilească în mod formal dacă partea terță poate delega la rândul său funcțiile de custodie. În acest caz,

⁽¹⁾ JO L 302, 17.11.2009, p. 32.⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/438 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește obligațiile depozitarilor (JO L 78, 24.3.2016, p. 11).

contractul dintre partea terță care delegă funcțiile de custodie și partea terță căreia îi sunt delegate funcțiile de custodie ar trebui să prevadă drepturi și obligații echivalente celor stabilite între depozitar și partea terță care delegă funcțiile de custodie.

- (6) Pentru a permite depozitarului să își îndeplinească funcțiile, este necesar să se consolideze supravegherea de către depozitari a părților terțe, indiferent dacă acestea sunt situate în interiorul sau în afara Uniunii Europene. Ar trebui să se prevadă obligația depozitarilor de a verifica dacă instrumentele financiare ale OPCVM-urilor sunt corect înregistrate în registrele acestor părți terțe. Evidențele ținute de părțile terțe ar trebui să fie suficient de exacte pentru a permite identificarea naturii, a locației și a dreptului de proprietate asupra activului. Pentru a facilita îndeplinirea sarcinilor depozitarilor, părțile terțe ar trebui să le transmită o declarație privind orice modificare care afectează activele ținute în custodie pentru clienții depozitarilor care sunt OPCVM-uri.
- (7) Pentru a îmbunătăți claritatea și securitatea juridică a Regulamentului delegat (UE) 2016/438, este necesar să se modifice anumite trimiteri interne care sunt incorecte. Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2016/438 ar trebui modificat în consecință.
- (8) Pentru ca depozitarii să aibă timpul să se adapteze la aceste noi cerințe, data de punere în aplicare ar trebui decalată cu optsprezece luni de la data publicării prezentului regulament în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (9) Măsurile introduse prin prezentul regulament sunt conforme cu avizul Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe ⁽¹⁾.
- (10) Măsurile introduse prin prezentul regulament sunt conforme cu avizul grupului de experți al Comitetului european pentru valori mobiliare.
- (11) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2016/438 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul delegat (UE) 2016/438 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) se efectuează ori de câte ori este necesar reconcilierii între conturile și evidențele interne ale depozitarului și cele ale oricărei părți terțe căreia i-au fost delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE;”;

(ii) se adaugă un al doilea paragraf, după cum urmează:

„În ceea ce privește litera (c) de la primul paragraf, frecvența reconcilierilor se stabilește pe baza următoarelor elemente:

(a) activitatea obișnuită de tranzacționare a OPCVM-ului;

(b) tranzacțiile care se realizează în afara activității obișnuite de tranzacționare;

(c) tranzacțiile care au loc în contul oricărui alt client ale cărui active sunt ținute în custodie de partea terță în același cont de instrumente financiare ca și activele OPCVM-ului.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care, în ceea ce privește activele ținute în custodie, un depozitar și-a delegat funcțiile de păstrare unei părți terțe în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE, acesta face în continuare obiectul cerințelor prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(e). Depozitarul se asigură, de asemenea, că partea terță respectă cerințele de la alineatul (1) literele (b)-(g).”

⁽¹⁾ Avizul ESMA, 20 iulie 2017, 34 45 277.

2. La articolul 15, se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Contractul prin care depozitarul numește o parte terță care să țină în custodie active ale clienților care sunt OPCVM-uri ai depozitarului trebuie să conțină cel puțin următoarele dispoziții:

- (a) o garanție a dreptului depozitarului la informare, inspecție și acces la evidențele și conturile de instrumente financiare relevante ale părții terțe care ține active în custodie, pentru a permite depozitarului să își îndeplinească obligațiile de supraveghere și de diligență și, în special, pentru a permite depozitarului:
 - (i) să identifice toate entitățile din lanțul de custodie;
 - (ii) să verifice dacă există o concordanță între cantitatea de instrumente financiare identificate înregistrate în conturile de instrumente financiare deschise în registrele depozitarului în numele OPCVM-ului sau în numele societății de administrare care acționează în contul OPCVM-ului și cantitatea de instrumente financiare identificate care sunt ținute în custodie de partea terță pentru OPCVM-ul respectiv, astfel cum este înregistrată în contul de instrumente financiare deschis în registrele părții terțe;
 - (iii) să verifice dacă există o concordanță între cantitatea de instrumente financiare identificate care sunt înregistrate și ținute într-un cont de instrumente financiare deschis la depozitarul central de titluri de valoare („CSD”) al emitentului sau la agentul său, în numele unei părți terțe în contul clienților săi și cantitatea de instrumente financiare identificate care este înregistrată în conturile de instrumente financiare deschise în registrele depozitarului în numele fiecăruia dintre clienții săi care este OPCVM sau în numele societății de administrare care acționează în contul OPCVM-ului;
- (b) detalii privind drepturile și obligațiile echivalente convenite între partea terță și o altă parte terță, în cazul delegării mai departe a funcțiilor de custodie.”

3. La articolul 16, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care unei părți terțe i-au fost delegate integral sau parțial funcții de păstrare, depozitarul trebuie să se asigure că partea terță căreia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE acționează în conformitate cu obligația de separare prevăzută la articolul 22a alineatul (3) litera (c) din directiva menționată, asigurându-se și verificând dacă partea terță:

- (a) înregistrează corect toate instrumentele financiare identificate în contul de instrumente financiare care este deschis în registrele părții terțe pentru a ține în custodie instrumente financiare pentru clienții depozitarului, care nu include instrumentele financiare care aparțin depozitarului și părții terțe și celorlalți clienți ai părții terțe, astfel încât depozitarul să poată verifica concordanța cantității de instrumente financiare identificate înregistrate în conturile deschise în registrele depozitarului în numele fiecăruia dintre clienții săi care este OPCVM sau în numele societății de administrare care acționează în contul OPCVM-urilor;
- (b) ține toate evidențele și conturile de instrumente financiare necesare care să îi permită depozitarului, în orice moment și fără întârziere, să diferențieze activele clienților depozitarului de propriile active ale părții terțe, de activele celorlalți clienți ai părții terțe și de activele ținute în custodie pentru depozitar în contul acestuia din urmă;
- (c) ține evidențele și conturile de titluri financiare într-un mod care să asigure acuratețea acestora și, în special, concordanța acestora cu activele păstrate pentru clienții care sunt OPCVM-uri ai depozitarului, astfel încât depozitarul să poată stabili în orice moment și cu precizie natura, locația și statutul de proprietate ale activelor respective;
- (d) îi prezintă depozitarului, în mod regulat și ori de câte ori apare o modificare, o declarație în care detaliază activele clienților depozitarului care sunt OPCVM-uri;
- (e) efectuează ori de câte ori este necesar reconcilierii între conturile de instrumente financiare și evidențele sale interne și cele ale părții terțe căreia i-au fost delegate funcții de custodie în conformitate cu articolul 22a alineatul (3) litera (c) din Directiva 2009/65/CE.

Frecvența cu care se efectuează reconcilierile se stabilește în conformitate cu articolul 13 alineatul (1);

- (f) introduce dispoziții organizatorice adecvate pentru minimizarea riscului de pierdere sau diminuare a valorii instrumentelor financiare sau a drepturilor aferente respectivelor instrumente financiare ca urmare a utilizării abuzive a instrumentelor financiare, a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a evidenței inadecvate sau a neglijenței;
- (g) ține numerarul OPCVM-ului într-un cont sau în conturi deschise la o bancă centrală a unei țări terțe sau la o instituție de credit autorizată într-o țară terță, cu condiția ca cerințele de supraveghere prudențială și de reglementare aplicate instituțiilor de credit în țara terță respectivă să fie considerate de către autoritățile competente din statele membre de origine ale OPCVM-urilor ca fiind cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune, în conformitate cu articolul 22 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2009/65/CE.”

4. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) primește consultanță juridică din partea unei persoane fizice sau juridice independente care confirmă că legislația aplicabilă din domeniul insolvenței recunoaște separarea activelor clienților depozitarului de propriile active ale părții terțe, de activele celorlalți clienți ai părții terțe și de activele ținute în custodie de partea terță pe contul propriu al depozitarului și că activele clienților depozitarului care sunt OPCVM-uri nu fac parte din patrimoniul părții terțe în caz de insolvență și nu sunt disponibile pentru a fi distribuite între creditorii părții terțe căreia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 22a din Directiva 2009/65/CE sau pentru a fi realizate în beneficiul acestor creditori;”;

(b) la alineatul (2), literele (d) și (e) se elimină;

(c) alineatul (3) se elimină.

5. La articolul 22, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Societatea de administrare sau societatea de investiții trebuie să demonstreze autorității competente din statul membru de origine al OPCVM-ului că este mulțumită de numirea depozitarului și că numirea este exclusiv în interesul OPCVM-ului și al investitorilor OPCVM-ului. Societatea de administrare sau societatea de investiții pune documentele justificative menționate la alineatul (2) la dispoziția autorității competente din statul membru de origine al OPCVM-ului.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 aprilie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 iulie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1620 AL COMISIEI**din 13 iulie 2018****de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/61 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, în special articolul 460,

întrucât:

- (1) Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei ⁽²⁾ ar trebui modificat pentru a asigura o aliniere îmbunătățită a acestuia la standardele internaționale și pentru a facilita o gestionare mai eficientă a lichidităților de către instituțiile de credit.
- (2) Mai exact, pentru a se ține seama în mod corespunzător de activitățile desfășurate de instituțiile de credit care desfășoară activități în afara Uniunii, ar trebui să se aplice o derogare de la orice cerință privind valoarea minimă a emisiunii pentru activele lichide deținute de o filială dintr-o țară terță, astfel încât activele respective să poată fi recunoscute în scopuri de consolidare. În caz contrar, instituția-mamă ar putea avea un deficit de active lichide la nivel consolidat întrucât cerința de lichiditate aplicabilă filialelor din țările terțe ar fi inclusă în cerința de lichiditate consolidată, în timp ce activele deținute de filialele respective pentru a îndeplini propria cerință de lichiditate în țările terțe respective ar fi excluse din cerința de lichiditate consolidată. Cu toate acestea, activele deținute de filialele din țări terțe ar trebui să fie recunoscute doar până la nivelul ieșirilor nete de lichidități în situații de criză înregistrate în aceeași monedă ca moneda în care sunt denumite activele și care sunt generate de respectivele filiale. În plus, ca și în cazul oricăror alte active din țări terțe, activele ar trebui să fie recunoscute doar dacă se califică drept active lichide în temeiul legislației naționale a țării terțe în cauză.
- (3) Se recunoaște faptul că băncile centrale pot furniza lichidități în moneda proprie și că ratingul de credit al acestora este mai puțin relevant pentru lichiditate decât pentru solvabilitate. Prin urmare, pentru a alinia mai îndeaproape normele din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 la standardul internațional și pentru a oferi condiții de concurență echitabile pentru instituțiile de credit care își desfășoară activitatea la nivel internațional, rezervele deținute de o filială sau de o sucursală dintr-o țară terță a unei instituții de credit din Uniune la banca centrală dintr-o țară terță, cărora nu li s-a atribuit o evaluare a creditului corespunzătoare nivelului 1 de calitate a creditului de către o instituție desemnată de evaluare externă a creditului, ar trebui să fie eligibile ca active lichide de nivel 1 dacă se întrunesc anumite condiții. Mai precis, rezervele respective ar trebui să fie eligibile în cazul în care instituției de credit i se permite să retragă rezervele respective în orice moment în timpul perioadelor de criză, iar condițiile de retragere sunt prevăzute într-un acord între autoritățile de supraveghere din țările terțe și băncile centrale la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță. Cu toate acestea, aceste rezerve ar trebui să poată să fie recunoscute ca active de nivel 1 doar pentru a acoperi ieșirile nete de lichidități în situații de criză înregistrate în aceeași monedă în care sunt denumite rezervele.
- (4) Este oportun să se țină seama de Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. Regulamentul respectiv conține criteriile pe baza cărora se stabilește dacă o securitizare poate fi desemnată drept simplă, transparentă și standardizată (STS). Întrucât aceste criterii garantează faptul că securitizările STS sunt de calitate ridicată, ar trebui să fie utilizate și pentru a stabili care securitizări pot fi considerate active lichide de calitate ridicată pentru calcularea cerinței de acoperire a necesarului de lichiditate. Așadar, securitizările ar trebui

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).

să fie eligibile ca active de nivel 2B în sensul Regulamentului delegat (UE) 2015/61 în cazul în care îndeplinesc toate cerințele prevăzute de Regulamentul (UE) 2017/2402, pe lângă criteriile deja menționate în Regulamentul delegat (UE) 2015/61, care sunt specifice caracteristicilor lor de lichiditate.

- (5) Punerea în aplicare a Regulamentului delegat (UE) 2015/61 nu ar trebui să împiedice transmiterea efectivă a politicii monetare către economie. Tranzacțiile cu BCE sau cu banca centrală a unui stat membru ar trebui să poată fi reînnoite în condiții de criză gravă. Prin urmare, ar trebui să fie posibil ca autoritățile competente să acorde o derogare de la mecanismul de închidere pentru calcularea rezervei de lichidități în cazul tranzacțiilor garantate cu BCE sau cu banca centrală a unui stat membru în cazul în care în tranzacțiile respective sunt implicate active lichide de calitate ridicată cel puțin pe un segment al fiecărei tranzacții și acestea ajung la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice. Cu toate acestea, înainte de a acorda derogarea respectivă, autoritățile competente ar trebui să aibă obligația să se consulte cu banca centrală care este contrapartea la tranzacție, precum și cu BCE dacă respectiva bancă centrală este o bancă centrală din Eurosistem. În plus, derogarea ar trebui să facă obiectul unor garanții adecvate pentru a se evita eventuale posibilități de arbitraj de reglementare sau stimulente negative pentru instituțiile de credit. În cele din urmă, pentru a alinia mai îndeaproape normele Uniunii la standardul internațional stabilit de BCBS, garanțiile reale primite prin intermediul tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate ar trebui să fie eliminate din mecanismul de închidere.
- (6) În plus, tratamentul aplicat ratelor de ieșiri și de intrări pentru tranzacțiile repo, tranzacțiile reverse repo și tranzacțiile swap pe garanții reale ar trebui să fie pe deplin aliniat la abordarea din standardul internațional pentru indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate stabilit de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară („BCBS”). Mai exact, calcularea ieșirilor de numerar ar trebui să fie mai degrabă corelată direct cu rata de prelungire a tranzacției (aliniată la marja de ajustare a garanției reale furnizate, aplicată datorilor în numerar, conform standardului BCBS) decât cu valoarea lichidității garanțiilor reale suport.
- (7) Având în vedere interpretările divergente care au apărut în acest context, este important să se clarifice diverse dispoziții din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, în special în ceea ce privește îndeplinirea cerinței de acoperire a necesarului de lichiditate; eligibilitatea în rezervă a unor active incluse într-un portofoliu disponibil pentru obținerea de finanțare sub formă de linii de credite neangajate exploatate de banca centrală, a unor OPC și a unor depozite, precum și a altor finanțări în rețele cooperatiste și sisteme instituționale de protecție; calcularea ieșirilor de lichidități suplimentare pentru alte produse și servicii; acordarea unui tratament preferențial facilităților de credit și de lichiditate intragrup; tratamentul pozițiilor scurte și recunoașterea sumelor de primit din titluri care ajung la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice.
- (8) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2015/61 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul delegat (UE) 2015/61 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) activele în țări terțe deținute de o filială dintr-o țară terță pot fi recunoscute ca active lichide în scopuri de consolidare în cazul în care pot fi considerate active lichide în temeiul legislației naționale a țării terțe respective care stabilește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate și în cazul în care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

- (i) activele îndeplinesc toate cerințele prevăzute în titlul II din prezentul regulament;
- (ii) activele nu îndeplinesc cerința specifică prevăzută în titlul II din prezentul regulament în ceea ce privește valoarea emisiunii acestora, dar îndeplinesc toate celelalte cerințe prevăzute în titlul respectiv.

Activele care pot fi recunoscute în temeiul punctului (ii) pot fi recunoscute numai în limita valorii ieșirilor nete de lichidități în situații de criză înregistrate în moneda în care sunt denominate și care sunt generate de aceeași filială.”

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

- (a) punctele 8 și 9 se elimină;
- (b) punctul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„11. «criză» înseamnă o deteriorare bruscă sau gravă a poziției de solvabilitate sau de lichiditate a unei instituții de credit ca urmare a unor modificări ale condițiilor de piață sau a unor factori idiosincratice care duc la apariția unui risc semnificativ ca instituția de credit să nu își mai poată îndeplini angajamentele care devin scadente în următoarele 30 de zile calendaristice.”

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Instituțiile de credit își calculează și își monitorizează indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în moneda de raportare pentru toate elementele, indiferent de moneda de denominare efectivă.

În plus, instituțiile de credit își calculează și își monitorizează separat indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate pentru anumite elemente, după cum urmează:

- (a) pentru elementele care fac obiectul raportării separate într-o monedă diferită de moneda de raportare în conformitate cu articolul 415 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit își calculează și își monitorizează separat indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în acea monedă diferită;
- (b) pentru elementele denominate în moneda de raportare, în cazul în care valoarea agregată a datoriilor denominate în alte monede decât moneda de raportare depășește sau este egală cu 5 % din totalul datoriilor instituției de credit, excluzând capitalul de reglementare și elementele extrabilanțiere, instituțiile de credit își calculează și își monitorizează separat indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în moneda de raportare.

Instituțiile de credit raportează autorităților lor competente indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014.”;

(b) se adaugă următorul alineat (6):

„(6) Instituțiile de credit nu înregistrează de două ori activele lichide, intrările și ieșirile.”

4. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Activele sunt proprietăți, drepturi sau interese deținute de instituțiile de credit sau incluse în portofoliul menționat la litera (a) și sunt negrevate de sarcini. În acest scop, activele sunt considerate negrevate de sarcini în cazul în care nu fac obiectul unei restricții juridice, contractuale, de reglementare sau de alt tip care să împiedice instituțiile de credit să lichideze, să vândă, să transfere, să atribuie sau, în general, să înstrăineze activele respective printr-o tranzacție de vânzare fermă sau printr-un acord de răscumpărare în următoarele 30 de zile calendaristice. Următoarele active sunt considerate a fi negrevate de sarcini:

- (a) activele incluse într-un portofoliu care sunt disponibile pentru utilizare imediată drept garanții reale pentru a se obține finanțare suplimentară în cadrul unor linii de credit angajate și nefinanțate încă aflate la dispoziția instituțiilor de credit sau, în cazul în care portofoliul este administrat de băncile centrale, în cadrul unor linii de credit neangajate și nefinanțate încă aflate la dispoziția instituțiilor de credit. La acest punct sunt incluse activele plasate de instituțiile de credit la casa centrală a unei rețele cooperatiste sau într-un sistem instituțional de protecție. Instituțiile de credit estimează că activele din portofoliu sunt grevate de sarcini în ordinea crescătoare a lichidității în funcție de clasificarea gradului de lichiditate prevăzută în capitolul 2, începând cu activele neeligibile pentru rezerva de lichidități;
- (b) activele pe care instituțiile de credit le primesc drept garanții reale pentru minimizarea riscului de credit în cadrul unor tranzacții reverse repo sau al unor operațiuni de finanțare prin instrumente financiare și pe care instituțiile de credit le pot înstrăina.”;

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) o altă instituție de credit, cu excepția cazului în care una sau mai multe dintre condițiile următoare sunt îndeplinite:

- (i) emitentul este o entitate din sectorul public menționată la articolul 10 alineatul (1) litera (c) ori la articolul 11 alineatul (1) litera (a) sau (b);
- (ii) activele sunt obligațiuni garantate menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (f), la articolul 11 alineatul (1) litera (c) sau (d) ori la articolul 12 alineatul (1) litera (e);
- (iii) activele aparțin categoriei menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (e);”;

(ii) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) orice alte entități care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa I la Directiva 2013/36/UE ca activitate principală. În sensul prezentului articol, se consideră că SSPE nu fac parte din entitățile menționate la prezenta literă.”;

(c) la alineatul (7), se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) expunerile față de administrațiile centrale menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (d);”.

5. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) al doilea paragraf litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) expunerile față de băncile centrale menționate la articolul 10 alineatul (1) literele (b) și (d);”;

(b) la alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) instituirea unor sisteme și controale interne care să permită funcției de administrare a lichidităților să dețină un control operațional efectiv pentru a monetiza activele lichide deținute în orice moment în decursul perioadei de criză de 30 de zile calendaristice și pentru a avea acces la fondurile contingente fără a intra în conflict direct cu orice strategii de afaceri sau de gestionare a riscurilor existente. În special, un activ nu este inclus în rezerva de lichidități în cazul în care monetizarea activului, fără înlocuire, în decursul perioadei de criză de 30 de zile calendaristice, ar elimina o acoperire care ar crea o poziție de risc deschisă ce ar depăși limitele interne ale instituției de credit;”.

6. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) litera (b), punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) rezervele deținute de instituția de credit la o bancă centrală menționată la punctul (i) sau (ii), în măsura în care instituția de credit este autorizată să retragă aceste rezerve în orice moment în timpul perioadelor de criză, iar condițiile pentru o astfel de retragere au fost specificate într-un acord între autoritatea competentă a instituției de credit și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță respectivă.

În sensul prezentului punct, se aplică următoarele:

— în cazul în care rezervele sunt deținute de o filială a unei instituții de credit, condițiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între statul membru sau autoritatea competentă din țara terță a filialei instituției de credit și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță, după caz;

— în cazul în care rezervele sunt deținute de o sucursală, condițiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între autoritatea competentă din statul membru sau din țara terță în care se află sucursala și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță, după caz;”;

(b) alineatul (1) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) următoarele active:

(i) activele care reprezintă creanțe asupra sau creanțe garantate de administrația centrală sau de banca centrală a unei țări terțe cărora nu li s-a atribuit nivelul 1 de calitate a creditului de către o ECAI desemnată, în conformitate cu articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) rezervele deținute de instituția de credit la o bancă centrală menționată la punctul (i), în măsura în care instituția de credit este autorizată să retragă aceste rezerve în orice moment în timpul perioadelor de criză, iar condițiile pentru o astfel de retragere au fost specificate fie într-un acord între autoritățile competente din țara terță respectivă și banca centrală la care sunt deținute rezervele, fie în normele aplicabile din țara terță respectivă.

În sensul punctului (ii), se aplică următoarele:

— în cazul în care rezervele sunt deținute de o filială a unei instituții de credit, condițiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între autoritatea competentă din țara terță a filialei instituției de credit și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță;

— în cazul în care rezervele sunt deținute de o sucursală, condițiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între autoritatea competentă din țara terță în care se află sucursala și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță.

Cuantumul agregat al activelor care intră sub incidența primului paragraf punctele (i) și (ii) și care sunt denumite într-o monedă dată, pe care instituția de credit le poate recunoaște ca active de nivel 1, nu trebuie să depășească valoarea ieșirilor nete de lichidități în situații de criză înregistrate în aceeași monedă ale instituției de credit.

În plus, în cazul în care o parte sau toate activele care intră sub incidența primului paragraf punctele (i) și (ii) sunt denumite într-o monedă care nu este moneda națională a țării terțe în cauză, instituția de credit poate să recunoască activele respective drept active de nivel 1 doar până la o valoare egală cu valoarea ieșirilor nete de lichidități în situații de criză înregistrate în acea monedă străină ale instituției de credit care corespunde activității pe care o desfășoară instituția de credit în jurisdicția în care se asumă riscul de lichiditate”;

(c) la alineatul (1) litera (f), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) expunerile față de instituțiile din portofoliul de acoperire îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul în care autoritatea competentă a acordat derogarea parțială menționată la articolul 129 alineatul (1) ultimul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, condițiile menționate la paragraful respectiv;”;

(d) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Valoarea de piață a obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate la alineatul (1) litera (f) face obiectul unei marje de ajustare de cel puțin 7 %. Cu excepția celor specificate la articolul 15 alineatul (2) literele (b) și (c) în legătură cu acțiunile și unitățile deținute în OPC-uri, nu se aplică nicio marjă de ajustare asupra valorii activelor de nivel 1 rămase.”

7. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) litera (c), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) expunerile față de instituțiile din portofoliul de acoperire îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul în care autoritatea competentă a acordat derogarea parțială menționată la articolul 129 alineatul (1) ultimul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, condițiile menționate la paragraful respectiv;”;

(b) la alineatul (1) litera (d), punctul (iv) se înlocuiește cu următorul text:

„(iv) expunerile față de instituțiile din portofoliul de acoperire îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul în care autoritatea competentă a acordat derogarea parțială menționată la articolul 129 alineatul (1) ultimul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, condițiile menționate la paragraful respectiv;”.

8. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Expunerile sub formă de titluri garantate cu active menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (a) se califică drept securitizări de nivel 2B în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului (*), se autorizează utilizarea pentru securitizări a denumirii «STS» sau «simple, transparente și standardizate» ori a unei denumiri care se referă în mod direct sau indirect la acești termeni, iar denumirea respectivă este utilizată în acest fel;

(b) sunt îndeplinite criteriile prevăzute la alineatul (2) și la alineatele (10)-(13).

(*) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) poziția a primit, de la o ECAI desemnată, o evaluare de credit care corespunde nivelului 1 de calitate a creditului, în conformitate cu articolul 264 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau nivelul echivalent de calitate a creditului în cazul unei evaluări de credit pe termen scurt;

- (b) poziția se situează în tranșa sau tranșele cu cel mai ridicat rang a (ale) securitizării și deține cel mai ridicat rang în orice moment pe toată durata tranzacției. În acest sens, se consideră că o tranșă este de cel mai ridicat rang în cazul în care, după emiterea unei scrisori de executare silită și, după caz, a unei scrisori de punere în întârziere, tranșa nu este subordonată altor tranșe din aceeași tranzacție sau schemă de securitizare în ceea ce privește primirea plăților principalului și ale dobânzii, fără a se lua în considerare sumele datorate în baza instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, comisioanele sau alte plăți similare, în conformitate cu articolul 242 punctul 6 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;”;
- (ii) literele (c)-(f) și literele (h)-(k) se elimină;
- (iii) litera (g) se modifică după cum urmează:
- (a) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„poziția de securitizare este garantată de un portofoliu de expuneri-suport, iar aceste expuneri-suport fie aparțin toate unei singure subcategorii dintre următoarele subcategorii, fie constau într-o combinație a creditelor rezidențiale menționate la punctul (i) și a creditelor rezidențiale menționate la punctul (ii);”;

- (b) punctul (iv) se înlocuiește cu următorul text:

„(iv) creditele auto și leasingurile acordate unor debitori sau utilizatori care sunt stabiliți sau își au reședința într-un stat membru. În acest sens, creditele auto și leasingurile includ credite sau contracte de leasing pentru finanțarea autovehiculelor sau a remorcilor acestora, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctele 11 și 12 din Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*), a tractoarelor agricole sau forestiere menționate în Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (**), a motocicletelor sau a triciclorilor cu motor, astfel cum sunt menționate în Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (***), sau a vehiculelor pe șenile menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2007/46/CE. Astfel de credite sau contracte de leasing pot include produse de asigurare și servicii conexe sau componente suplimentare necesare vehiculului, iar în cazul contractelor de leasing, valoarea reziduală a vehiculelor în leasing. Toate împrumuturile și leasingurile din portofoliu sunt garantate cu un privilegiu sau o garanție de prim rang asupra vehiculului sau cu o garanție adecvată în favoarea SSPE, cum ar fi o clauză privind rezerva dreptului de proprietate;

(*) Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO L 263, 9.10.2007, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 februarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele agricole și forestiere (JO L 60, 2.3.2013, p. 1).

(***) Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți și pentru cvadricluri (JO L 60, 2.3.2013, p. 52).”;

- (c) alineatele (3)-(9) se elimină.

9. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în cazul în care instituția de credit nu cunoaște expunerile-suport ale OPC-ului, aceasta trebuie să presupună, în scopul stabilirii nivelului de lichiditate al activelor-suport și al atribuirii marjei de ajustare corespunzătoare activelor în cauză, că OPC-ul investește în active lichide, până la valoarea maximă permisă conform mandatului său, în aceeași ordine crescătoare în care activele lichide sunt clasificate în sensul alineatului (2), începând cu activele menționate la alineatul (2) litera (h), până când se atinge limita totală maximă pentru investiții.”;

- (b) la alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:

„Corectitudinea calculului efectuate de instituția depozitară sau de societatea de administrare a OPC-ului atunci când determină valoarea de piață și marjele de ajustare aferente acțiunilor sau unităților deținute în OPC-uri trebuie confirmată de un auditor extern cel puțin o dată pe an.”

10. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Depozite și alte finanțări în rețele cooperatiste și sisteme instituționale de protecție

(1) În cazul în care o instituție de credit aparține unui sistem instituțional de protecție de tipul menționat la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, unei rețele care ar fi eligibilă pentru derogarea prevăzută la articolul 10 din regulamentul menționat anterior sau unei rețele cooperatiste dintr-un stat membru, depozitele la vedere pe care instituția de credit le menține la casa centrală pot fi tratate ca active lichide, cu excepția cazului în care casa centrală care primește depozitele le tratează drept depozite operaționale. Atunci când depozitele sunt tratate ca active lichide, acestora li se aplică una dintre următoarele prevederi:

- (a) în cazul în care, în conformitate cu legislația națională sau cu documentele obligatorii din punct de vedere juridic care reglementează respectivul sistem sau respectiva rețea, casa centrală are obligația de a deține sau de a investi depozitele în active lichide de un anumit nivel sau categorie, depozitele trebuie tratate ca active lichide de același nivel sau de aceeași categorie, în conformitate cu prezentul regulament;
- (b) în cazul în care casa centrală nu are obligația să dețină sau să investească depozitele în active lichide de un anumit nivel sau categorie, depozitele trebuie tratate ca active de nivel 2B în conformitate cu prezentul regulament și suma restantă aferentă acestora face obiectul unei marje de ajustare minime de 25 %.

(2) În cazul în care, în temeiul legislației unui stat membru sau al documentelor obligatorii din punct de vedere juridic care reglementează una dintre rețelele sau unul dintre sistemele descrise la alineatul (1), instituția de credit are acces, în termen de 30 de zile calendaristice, la finanțări sub formă de lichidități neutilizate de la casa centrală sau de la o altă instituție din cadrul aceleiași rețele sau aceluiași sistem, astfel de finanțări trebuie tratate ca active de nivel 2B, în măsura în care nu sunt garantate cu active lichide și nu sunt tratate în conformitate cu dispozițiile articolului 34. Se aplică o marjă de ajustare minimă de 25 % valorii principalului angajat neutilizat al finanțării sub formă de lichidități.”

11. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cerințele prevăzute la alineatul (1) se aplică după ajustarea pentru impactul asupra stocului de active lichide pe care îl au finanțările garantate, tranzacțiile de creditare garantate sau tranzacțiile de swap pe garanții reale cu active lichide cel puțin pe un segment al tranzacției în cazul în care tranzacțiile ajung la scadență în termen de 30 de zile calendaristice, după deducerea tuturor marjelor de ajustare aplicabile și cu condiția ca instituția de credit să respecte cerințele operaționale prevăzute la articolul 8.”;

- (b) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) În urma unei analize de la caz la caz, autoritatea competentă poate acorda derogări de la aplicarea alineatelor (2) și (3), integral sau parțial, în ceea ce privește una sau mai multe tranzacții de finanțare garantate, tranzacții de creditare garantate sau tranzacții swap pe garanții reale care utilizează active lichide cel puțin pe un segment al tranzacției și care ajung la scadență în termen de 30 de zile calendaristice, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) contrapartea la tranzacție sau la tranzacții este BCE sau banca centrală a unui stat membru;
- (b) există circumstanțe excepționale care determină un risc sistemic ce afectează sectorul bancar din unul sau mai multe state membre;
- (c) înainte de a acorda derogarea respectivă, autoritatea competentă s-a consultat cu banca centrală care este contrapartea la tranzacție sau la tranzacții, precum și cu BCE atunci când respectiva bancă centrală este o bancă centrală din Eurosistem.”;

- (c) se adaugă următorul alineat (5):

„(5) În termen de 19 noiembrie 2020, ABE prezintă un raport Comisiei privind adecvarea tehnică a mecanismului de închidere prevăzut la alineatele (2)-(4), în care analizează dacă mecanismul respectiv ar putea avea un impact negativ asupra activității economice și a profilului de risc al instituțiilor de credit stabilite în Uniune, asupra stabilității și buneii funcționări a piețelor financiare, asupra economiei sau a transmiterii politicii monetare în economie. Acest raport evaluează oportunitatea modificării mecanismului de închidere prevăzut la alineatele (2)-(4) și, în cazul în care ABE constată fie că actualul mecanism de închidere nu este adecvat din punct de vedere tehnic, fie că are un impact negativ, ar trebui să recomande soluții alternative și să evalueze impactul acestora.

Comisia ține seama de raportul ABE menționat la paragraful precedent atunci când elaborează orice viitor act delegat în temeiul delegării de competențe prevăzute la articolul 460 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”

12. Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Compensarea tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate

(1) Instituțiile de credit calculează ieșirile și intrările de lichidități așteptate în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice aferente contractelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentelor financiare derivate de credit pe o bază netă pentru fiecare contraparte, cu condiția existenței unor acorduri de compensare bilaterală care să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 295 din regulamentul respectiv.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), instituțiile de credit calculează ieșirile și intrările de numerar generate de tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe valute care implică un schimb de principaluri complet și simultan (sau pe parcursul aceleiași zile) pe o bază netă, chiar și în cazul în care tranzacțiile respective nu fac obiectul unui acord de compensare bilaterală.

(3) În sensul prezentului articol, baza netă se consideră a fi netă de garanțiile reale care urmează a fi furnizate sau primite în următoarele 30 de zile calendaristice. Cu toate acestea, în cazul garanției reale care urmează să fie primită în următoarele 30 de zile calendaristice, baza netă se consideră a fi netă de garanțiile reale respective numai dacă sunt îndeplinite ambele condiții următoare:

- (a) garanția reală se califică, în momentul primirii, drept activ lichid în temeiul titlului II din prezentul regulament;
- (b) instituția de credit are dreptul legal și operațional să poată reutiliza garanția reală atunci când este primită.”

13. Articolul 22 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) suma curentă de plătit pentru depozitele retail stabile și alte depozite retail, determinată în conformitate cu articolele 24 și 25;

(b) sumele curente de plătit aferente altor datorii care devin exigibile, a căror rambursare poate fi solicitată de către emitent sau de către furnizorul finanțării sau care implică o așteptare a furnizorului finanțării ca instituția de credit să ramburseze datoria în următoarele 30 de zile calendaristice, determinate în conformitate cu articolele 27, 28 și 31a;”;

(b) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Calcularea ieșirilor de lichidități în conformitate cu alineatul (1) face obiectul oricărei compensări a intrărilor interdependente care este autorizată în temeiul articolului 26.”

14. La articolul 23, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile de credit evaluează cu regularitate probabilitatea și volumul potențial al ieșirilor de lichidități în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice pentru produsele sau serviciile care nu sunt menționate la articolele 27-31a și pe care le oferă sau le sponsorizează sau pe care potențialii cumpărători le-ar considera a fi asociate cu ele. Produsele sau serviciile respective includ, dar nu se limitează la:

- (a) alte obligații de finanțare extrabilanțiere și contingente, inclusiv facilități de finanțare neangajate;
- (b) credite și avansuri neutilizate către contrapărți de tip wholesale;
- (c) credite ipotecare care au fost convenite, dar care nu au fost încă utilizate;
- (d) carduri de credit;
- (e) descoperiri de cont;
- (f) ieșiri de lichidități planificate generate de reînnoirea unor credite retail sau wholesale existente ori de prelungirea unor noi credite retail sau wholesale;
- (g) sume de plătit aferente instrumentelor financiare derivate, altele decât contractele enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentele financiare derivate de credit;
- (h) produse extrabilanțiere aferente finanțării comerțului.”

15. La articolul 25 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) depozitul este un cont cu acces exclusiv prin internet;”.

16. Următorul paragraf se adaugă la sfârșitul articolului 26:

„Autoritățile competente informează ABE cu privire la instituțiile care beneficiază de compensarea ieșirilor cu intrări interdependente în temeiul prezentului articol. ABE poate solicita documente justificative.”.

17. Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Instituțiile de credit aplică datoriilor care ajung la scadență în termen de 30 de zile calendaristice și care rezultă din tranzacții de creditare garantată sau din operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital, astfel cum sunt definite la articolul 192 punctele 2 și, respectiv, 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o pondere de:

- (a) 0 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 1 menționate la articolul 10, cu excepția obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (f);
- (b) 7 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria menționată la articolul 10 alineatul (1) litera (f);
- (c) 15 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 11 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2A menționate la articolul 11;
- (d) 25 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (i), (ii) sau (iv);
- (e) 30 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria de active de nivel 2B menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (e);
- (f) 35 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (iii) sau (v);
- (g) 50 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (b), (c) sau (f);
- (h) marja de ajustare minimă procentuală determinată în conformitate cu articolul 15 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament, în cazul în care sunt garantate cu acțiuni sau cu unități deținute în OPC-uri care, dacă nu ar fi utilizate drept garanții reale pentru tranzacțiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 15, ca active lichide de același nivel ca și activele lichide suport;
- (i) 100 % în cazul în care sunt garantate cu active care nu intră sub incidența literelor (a)-(h).

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care contrapartea la tranzacția de creditare garantată sau la operațiunea ajustată la condițiile pieței de capital este banca centrală națională a instituției de credit, rata de ieșire este de 0 %. Cu toate acestea, în cazul în care tranzacția este efectuată prin intermediul unei sucursale cu banca centrală a statului membru sau a țării terțe în care este înregistrată sucursala, se aplică o rată de ieșire de 0 % numai în cazul în care sucursala are același acces la lichiditățile băncii centrale, inclusiv în perioade de criză, ca și instituțiile de credit înființate în statul membru sau țara terță respectivă.

Prin derogare de la primul paragraf, pentru tranzacțiile de creditare garantată și operațiunile ajustate la condițiile pieței de capital care ar necesita o rată de ieșire în temeiul primului paragraf mai mare de 25 %, rata de ieșire este de 25 % în cazul în care contrapartea la tranzacție este o contraparte eligibilă.

(4) Tranzacțiile swap pe garanții reale și alte tranzacții similare care ajung la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice generează o ieșire de lichidități dacă activului luat cu împrumut i se aplică o marjă de ajustare mai mică, în temeiul capitolului 2, decât activului dat cu împrumut. Ieșirea se calculează prin înmulțirea valorii de piață a activului luat cu împrumut cu diferența dintre rata de ieșire aplicabilă activului dat cu împrumut și rata de ieșire aplicabilă activului luat cu împrumut, determinate în conformitate cu ratele specificate la alineatul (3). În scopul acestui calcul, se aplică o marjă de ajustare de 100 % în cazul activelor care nu se califică drept active lichide.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care contrapartea la tranzacția swap pe garanții reale sau la altă tranzacție similară este banca centrală națională a instituției de credit, rata de ieșire care se aplică valorii de piață a activului luat cu împrumut este de 0 %. Cu toate acestea, în cazul în care tranzacția este efectuată prin intermediul unei sucursale cu banca centrală a statului membru sau a țării terțe în care este înregistrată sucursala, se aplică o rată de ieșire de 0 % numai în cazul în care sucursala are același acces la lichiditățile băncii centrale, inclusiv în perioade de criză, ca și instituțiile de credit înființate în statul membru sau în țara terță respectivă.

Prin derogare de la primul paragraf, pentru tranzacțiile swap pe garanții reale sau alte tranzacții similare pentru care s-ar aplica o rată de ieșire mai mare de 25 % în temeiul primului paragraf, rata de ieșire care trebuie aplicată la valoarea de piață a activului luat cu împrumut este de 25 % în cazul în care contrapartea este o contraparte eligibilă.”;

(b) se introduc următoarele alineate (7), (8) și (9):

„(7) Se consideră că activele luate cu împrumut fără garanții și care ajung la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice fac obiectul unei retrageri integrale, conducând la o ieșire de active lichide de 100 %, cu excepția cazului în care instituția de credit deține activele luate cu împrumut, iar activele luate cu împrumut nu fac parte din rezerva sa de lichidități.

(8) În sensul prezentului articol, „bancă centrală națională” înseamnă oricare dintre următoarele:

- (a) orice bancă centrală din Eurosistem, în cazul în care statul membru de origine al instituției de credit a adoptat moneda euro;
- (b) banca centrală națională din statul membru de origine al instituției de credit, în cazul în care statul membru respectiv nu a adoptat moneda euro;
- (c) banca centrală a țării terțe în care instituția de credit este înregistrată.

(9) În sensul prezentului articol, „contraparte eligibilă” înseamnă oricare dintre următoarele:

- (a) administrația centrală, o entitate din sectorul public, o administrație regională sau o autoritate locală din statul membru de origine al instituției de credit;
- (b) administrația centrală, o entitate din sectorul public, o administrație regională sau o autoritate locală din statul membru sau din țara terță în care instituția de credit este înregistrată, pentru tranzacțiile efectuate de respectiva instituție de credit;
- (c) o bancă multilaterală de dezvoltare.

Cu toate acestea, entitățile din sectorul public, administrațiile regionale și autoritățile locale sunt considerate drept contrapărți eligibile doar în cazul în care li se atribuie o pondere de risc de 20 % sau mai mică în conformitate cu articolul 115 sau cu articolul 116 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz.”

18. La articolul 29, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) furnizorul și beneficiarul de lichidități prezintă un profil de risc de lichiditate scăzut după aplicarea ratei de ieșire mai mici propuse în temeiul alineatului (1) și după aplicarea ratei de intrare menționate la litera (c) de la alineatul respectiv;”;

(b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) profilul de risc de lichiditate al beneficiarului lichidităților este luat în considerare în mod adecvat în cadrul gestionării riscului de lichiditate al furnizorului de lichiditate.”

19. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2)-(5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Instituția de credit calculează și notifică autorității competente o ieșire suplimentară pentru toate contractele încheiate ale căror condiții contractuale au ca rezultat, în termen de 30 de zile calendaristice și în urma unei deteriorări semnificative a calității creditului instituției de credit, ieșiri de lichidități suplimentare sau nevoi de garanții reale suplimentare. Instituția de credit notifică autorității competente respectiva ieșire cel târziu la data raportării, în conformitate cu articolul 415 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul în care consideră că ieșirea respectivă este semnificativă în raport cu posibilele ieșiri de lichidități ale instituției de credit, autoritatea competentă solicită instituției de credit să adauge, pentru contractele în cauză, o ieșire suplimentară aferentă nevoilor de garanții reale suplimentare sau ieșirilor de numerar suplimentare care ar rezulta dintr-o deteriorare semnificativă a calității creditului instituției de credit, care să corespundă unei scăderi cu cel puțin trei niveluri a evaluării externe a creditului său. Instituția de credit aplică o rată de ieșire de 100 % acestor garanții reale sau ieșiri de numerar suplimentare. Instituția de credit revizuieste cu regularitate amploarea acestei deteriorări semnificative, ținând seama de elementele relevante în temeiul contractelor pe care le-a încheiat, și notifică autorității competente rezultatele analizei sale.

(3) Instituția de credit adaugă o ieșire suplimentară corespunzătoare nevoilor de garanții reale care ar rezulta din impactul unui scenariu de piață negativ asupra tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate ale instituției de credit, în cazul în care acestea sunt semnificative. Acest calcul se efectuează în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2017/208 al Comisiei (*).

(4) Ieșirile și intrările așteptate în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice aferente contractelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentelor financiare derivate de credit se iau în considerare pe o bază netă, în conformitate cu articolul 21 din prezentul regulament. În cazul unei ieșiri nete, instituția de credit înmulțește rezultatul cu o rată de ieșire de 100 %. Instituțiile de credit exclud din aceste calcule cerințele de lichiditate care rezultă din aplicarea alineatelor (1), (2) și (3) ale prezentului articol.

(5) În cazul în care deține o poziție scurtă acoperită de titluri luate cu împrumut negarantate, instituția de credit adaugă o ieșire suplimentară corespunzătoare unui procent de 100 % din valoarea de piață a titlurilor sau a altor active vândute în lipsă, cu excepția cazului în care condițiile în care instituția de credit le-a împrumutat prevăd restituirea acestora numai după 30 de zile calendaristice. În cazul în care poziția scurtă este acoperită de o tranzacție de finanțare prin titluri însoțită de o garanție, instituția de credit presupune că poziția scurtă va fi menținută pe toată perioada celor 30 de zile calendaristice și acestea i se va aplica o rată de ieșire de 0 %.

(*) Regulamentul delegat (UE) 2017/208 al Comisiei din 31 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standarde tehnice de reglementare pentru ieșirile de lichidități suplimentare care corespund nevoilor de garanții reale rezultate din impactul unui scenariu de piață negativ asupra tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate ale unei instituții (JO L 33, 8.2.2017, p. 14).”;

(b) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Depozitele primite cu titlu de garanții reale nu sunt considerate datorii în sensul articolului 24, 25, 27, 28 sau 31a, ci fac obiectul dispozițiilor de la alineatele (1)-(6) ale prezentului articol, după caz. Valoarea fluxurilor de numerar primite care depășește valoarea fluxurilor de numerar primite cu titlu de garanții reale este considerată drept depozit în conformitate cu articolul 24, 25, 27, 28 sau 31a.”;

(c) alineatul (11) se elimină;

(d) alineatul (12) se înlocuiește cu următorul text:

„(12) În ceea ce privește furnizarea de servicii de tip *prime brokerage*, în cazul în care o instituție de credit a acoperit vânzările în lipsă ale unui client corelându-le, în intern, cu activele unui alt client, iar activele nu se califică drept active lichide, respectivele tranzacții fac obiectul unei rate de ieșire de 50 % corespunzând obligației contingente.”

20. Articolul 31 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Valoarea angajată neutilizată a unei facilități de lichiditate care a fost furnizată unei SSPE pentru ca aceasta să poată achiziționa active care nu sunt titluri de la clienți nefinanciari se înmulțește cu 10 % în măsura în care depășește valoarea activelor achiziționate în prezent de la clienți și în cazul în care cuantumul maxim care poate fi retras este limitat prin contract la valoarea activelor achiziționate în prezent.”;

(b) la alineatul (9), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la articolul 32 alineatul (3) litera (g), în cazul în care respectivele credite promoționale sunt acordate ca credite de tip *pass through* prin intermediul unei alte instituții de credit care acționează ca intermediar, instituția de credit care acționează ca intermediar poate aplica intrări și ieșiri simetrice. Pentru a calcula intrările și ieșirile respective, i se aplică facilității de credit sau de lichiditate angajate și neutilizate, primite și extinse, rata care îi este aplicabilă acestei facilități în temeiul primului paragraf de la acest alineat, cu respectarea celorlalte condiții și cerințe impuse acesteia prin prezentul alineat.”;

(c) alineatul (10) se elimină.

21. Se inserează următorul articol 31a:

„Articolul 31a

Ieșirile aferente datoriilor și angajamentelor care nu sunt acoperite de alte dispoziții din prezentul capitol

(1) Instituțiile de credit aplică o rată de ieșire de 100 % oricăror datorii care devin scadente în termen de 30 de zile calendaristice, mai puțin datoriilor menționate la articolele 24-31.

(2) În cazul în care totalul tuturor angajamentelor contractuale de extindere a finanțării și la clienții nefinanciari în termen de 30 de zile calendaristice, altele decât cele prevăzute la articolele 24-31, depășește valoarea intrărilor provenind de la clienții nefinanciari calculată în conformitate cu articolul 32 alineatul (3) litera (a), valorii în exces i se aplică o rată de ieșire de 100 %. În sensul prezentului alineat, conceptul de client nefinanciar include, printre altele, persoane fizice, IMM-uri, societăți comerciale, entități suverane, bănci multilaterale de dezvoltare și entități din sectorul public și exclude clienții financiari și băncile centrale.”.

22. Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Instituțiile de credit aplică o rată de intrare de 100 % intrărilor menționate la alineatul (1), mai ales următoarelor intrări:

- (a) sumele care urmează să fie primite de la bănci centrale și clienți financiari, cu o scadență reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice;
- (b) sumele care urmează să fie primite din operațiunile de finanțare a comerțului menționate la articolul 162 alineatul (3) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu o scadență reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice;
- (c) sumele care urmează să fie primite din titlurile care ajung la scadență în termen de 30 de zile calendaristice;
- (d) sumele care urmează să fie primite din pozițiile în instrumente de capital legate de indici principali, cu condiția să nu se dubleze cu activele lichide. Sumele respective includ sumele datorate prin contract în următoarele 30 de zile calendaristice, cum ar fi dividendele în numerar provenite de la respectivii indici principali și sumele în numerar care urmează să fie primite, provenite de la respectivele instrumente de capital care au fost vândute dar nu sunt încă decontate, în cazul în care acestea nu sunt recunoscute drept active lichide în conformitate cu titlul II.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), intrările prevăzute la prezentul alineat fac obiectul următoarelor cerințe:

- (a) sumele care urmează să fie primite de la clienți nefinanciari, cu o scadență reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice, cu excepția sumelor care urmează să fie primite de la acești clienți din operațiunile de finanțare a comerțului sau din titlurile de valoare care ajung la scadență, sunt reduse în ceea ce privește plata principalului cu 50 % din valoare. În sensul prezentei litere, termenul «clienți nefinanciari» are același înțeles ca la articolul 31a alineatul (2). Cu toate acestea, instituțiile de credit care acționează ca intermediari care au primit un angajament în sensul articolului 31 alineatul (9) al doilea paragraf de la o instituție de credit înființată și sponsorizată de administrația centrală sau regională din cel puțin un stat membru pentru a plăti un credit promoțional unui beneficiar final sau care au primit un angajament similar de la o bancă multilaterală de dezvoltare ori de la o entitate din sectorul public pot lua în considerare o intrare cu o valoare cel mult egală cu a ieșirii pe care o aplică angajamentului corespunzător de extindere a creditelor promoționale respective;

- (b) sumele care urmează să fie primite din tranzacții de creditare garantată și operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital, astfel cum sunt definite la articolul 192 punctele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu o scadență reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice se înmulțesc cu:
- (i) 0 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 1 menționate la articolul 10, cu excepția obligațiilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (f);
 - (ii) 7 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria menționată la articolul 10 alineatul (1) litera (f);
 - (iii) 15 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 11 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2A menționate la articolul 11;
 - (iv) 25 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (i), (ii) sau (iv);
 - (v) 30 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria de active de nivel 2B menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (e);
 - (vi) 35 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (iii) sau (v);
 - (vii) 50 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (b), (c) sau (f);
 - (viii) marja de ajustare minimă procentuală determinată în conformitate cu articolul 15 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament, în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacție, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 15, drept acțiuni sau unități deținute în OPC-uri de același nivel ca și activele lichide suport;
 - (ix) 100 % în cazul în care sunt garantate cu active care nu intră sub incidența punctelor (i)-(viii) de la prezenta literă.
- Cu toate acestea, nu se recunoaște nicio intrare de lichidități în cazul în care garanția reală este utilizată de instituția de credit pentru a acoperi o poziție scurtă în conformitate cu articolul 30 alineatul (5) a doua teză;
- (c) sumele care urmează să fie primite din împrumuturi în marjă care ajung în mod contractual la scadență în următoarele 30 de zile calendaristice, a căror garanție este constituită din active nelichide, pot beneficia de o rată de intrare de 50 %. Intrările respective pot fi luate în considerare numai în cazul în care instituția de credit nu utilizează, în scopul acoperirii unor poziții scurte, garanțiile reale pe care le-a primit inițial pentru împrumuturile acordate;
- (d) sumele care urmează să fie primite și pe care instituția de credit care le datorează le tratează în conformitate cu articolul 27, cu excepția depozitelor la casa centrală menționată la articolul 27 alineatul (3), se înmulțesc cu o rată de intrare simetrică corespunzătoare. În cazul în care rata corespunzătoare nu poate fi determinată, se aplică o rată de intrare de 5 %;
- (e) tranzacțiile swap pe garanții reale și alte tranzacții similare care sunt scadente în următoarele 30 de zile calendaristice generează o ieșire în cazul în care activului dat cu împrumut i se aplică o marjă de ajustare mai mică, în temeiul capitolului 2, decât activului luat cu împrumut. Intrarea se calculează prin înmulțirea valorii de piață a activului dat cu împrumut cu diferența dintre rata de intrare aplicabilă activului luat cu împrumut și rata de intrare aplicabilă activului dat cu împrumut, în conformitate cu ratele specificate la litera (b). În scopul acestui calcul, se aplică o marjă de ajustare de 100 % în cazul activelor care nu se califică drept active lichide;
- (f) în cazul în care garanția reală obținută prin tranzacții reverse repo, tranzacții de luare cu împrumut de titluri de valoare, tranzacții swap pe garanții reale sau prin alte tranzacții similare care sunt scadente în următoarele 30 de zile calendaristice este utilizată pentru a acoperi pozițiile scurte care pot fi prelungite după termenul de 30 de zile calendaristice, instituția de credit presupune că respectivele tranzacții reverse repo, tranzacții de luare cu împrumut de titluri de valoare, tranzacții swap pe garanții reale sau alte

tranzacții similare vor fi reînnoite și nu vor genera nicio intrare de numerar care să reflecte nevoia sa de a continua să acopere poziția scurtă sau să răscumpere titlurile relevante. Pozițiile scurte includ atât situațiile în care, într-un portofoliu echilibrat, instituția de credit a vândut un titlu în lipsă, în mod direct, în cadrul unei strategii de tranzacționare sau de acoperire, cât și situațiile în care, într-un portofoliu echilibrat, instituția de credit a luat cu împrumut un titlu pentru o anumită perioadă de timp și a dat cu împrumut titlul pentru o perioadă mai îndelungată;

- (g) facilitățile de credit sau de lichiditate neutilizate, inclusiv facilitățile de lichiditate angajate și neutilizate de la băncile centrale, și alte angajamente primite, altele decât cele menționate la articolul 31 alineatul (9) al doilea paragraf și la articolul 34, nu se iau în considerare ca intrări;
 - (h) sumele care urmează să fie primite din titluri emise de instituția de credit sau de o SSPE cu care instituția de credit are legături strânse sunt luate în considerare pe o bază netă cu o rată de intrare aplicată pe baza ratei de intrare aplicabile activelor-suport în temeiul prezentului articol;
 - (i) împrumuturile care nu au o dată de expirare contractuală definită se iau în considerare cu o rată de intrare de 20 %, cu condiția ca dispozițiile contractului să-i permită instituției de credit să se retragă din contract sau să ceară plata în termen de 30 de zile calendaristice.”;
- (b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Ieșirile și intrările așteptate în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice aferente contractelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentelor financiare derivate de credit se calculează pe o bază netă, în conformitate cu articolul 21, și se înmulțesc cu o rată de intrare de 100 % în cazul unei intrări nete de lichidități.”

23. Articolul 34 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

- (a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) furnizorul și beneficiarul de lichidități prezintă un profil de risc de lichiditate scăzut după aplicarea ratei de intrare mai mari propuse la alineatul (1) și aplicarea ratei de ieșire prevăzute la alineatul (1) litera (c);”;

- (b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) profilul de risc de lichiditate al beneficiarului lichidităților este luat în considerare în mod adecvat în cadrul gestionării riscului de lichiditate al furnizorului de lichiditate.”

24. Anexa I se modifică după cum urmează:

- (a) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Valoarea «excedentului de active lichide»: această valoare este formată din componentele definite mai jos:

- (a) valoarea ajustată a activelor de nivel 1 excluzând obligațiunile garantate, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor activelor lichide de nivel 1, cu excepția obligațiunilor garantate de nivel 1, care ar fi deținute de instituția de credit în momentul închiderii oricărei tranzacții de finanțare garantate, tranzacții de creditare garantate sau tranzacții swap pe garanții reale care ajunge la scadență în termen de 30 de zile calendaristice de la data calculării și în cadrul căreia instituția de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puțin un segment al tranzacției;
- (b) valoarea ajustată a obligațiunilor garantate de nivel 1, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor obligațiunilor garantate de nivel 1 care ar fi deținute de instituția de credit în momentul închiderii oricărei tranzacții de finanțare garantate, tranzacții de creditare garantate sau tranzacții swap pe garanții reale care ajunge la scadență în termen de 30 de zile calendaristice de la data calculării și în cadrul căreia instituția de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puțin un segment al tranzacției;
- (c) valoarea ajustată a activelor de nivel 2A, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor activelor de nivel 2A care ar fi deținute de instituția de credit în momentul închiderii oricărei tranzacții de finanțare garantate, tranzacții de creditare garantate sau tranzacții swap pe garanții reale care ajunge la scadență în termen de 30 de zile calendaristice de la data calculării și în cadrul căreia instituția de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puțin un segment al tranzacției și
- (d) valoarea ajustată a activelor de nivel 2B, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor activelor de nivel 2B care ar fi deținute de instituția de credit în momentul închiderii oricărei tranzacții de finanțare garantate, tranzacții de creditare garantate sau tranzacții swap pe garanții reale care ajunge la scadență în termen de 30 de zile calendaristice de la data calculării și în cadrul căreia instituția de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puțin un segment al tranzacției.”;

- (b) alineatul (5) se elimină.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 30 aprilie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1621 AL COMISIEI**din 26 octombrie 2018****de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/2080 în ceea ce privește data intrării în depozit a laptelui praf degresat vândut printr-o procedură de licitație**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (¹),având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1240 al Comisiei din 18 mai 2016 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește intervenția publică și ajutorul pentru depozitarea privată (²), în special articolul 28,

întrucât:

- (1) Pentru a defini cantitățile de lapte praf degresat care fac obiectul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2080 al Comisiei (³), articolul 1 din regulamentul menționat stabilește un termen-limită până la care laptele praf degresat trebuie să fi intrat în depozitare publică.
- (2) Având în vedere situația actuală de pe piața laptelui și a produselor lactate în ceea ce privește redresarea prețurilor și nivelul înalt al stocurilor de intervenție, este oportun ca un volum suplimentar de lapte praf degresat să fie pus la dispoziție pentru vânzare prin modificarea datei de intrare în depozitare.
- (3) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2080 ar trebui modificat în consecință.
- (4) Pentru a face ca laptele praf degresat să fie disponibil pentru vânzare fără întârziere, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,
- (5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru organizarea comună a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2080, data de „1 iulie 2016” se înlocuiește cu „1 august 2016”.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 octombrie 2018.

Pentru Comisie,
Pentru Președinte,
Phil HOGAN
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 206, 30.7.2016, p. 71.

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2080 al Comisiei din 25 noiembrie 2016 de deschidere a vânzărilor de lapte praf degresat prin procedură de licitație (JO L 321, 29.11.2016, p. 45).

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1622 A COMISIEI

din 29 octombrie 2018

privind neaprobarea anumitor substanțe active din produsele biocide în temeiul Regulamentului (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide ⁽¹⁾, în special articolul 89 alineatul (1) al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014 al Comisiei ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2017/698 ⁽³⁾, stabilește în anexa II o listă de substanțe active/combinații de tipuri de produse incluse în programul de reexaminare a substanțelor active existente în produsele biocide la 3 februarie 2017.
- (2) Pentru o serie de combinații de substanță activă/tip de produs incluse în respectiva listă, toți participanții și-au retras măsurile de susținere în timp util.
- (3) În ceea ce privește anumite substanțe active generate *in situ*, denumirile respectivelor substanțe active și a precursorilor acestora care sunt susținute în cadrul programului de reexaminare au fost clarificate într-un mod mai precis. Acest lucru a condus, în anumite cazuri, la o redefinire a substanței active, în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014.
- (4) Au fost invitate printr-o notificare persoanele care doresc să sprijine acele combinații de substanță activă/tip de produs care au fost redefinite și care, în prezent, nu sunt susținute, inclusiv generarea *in situ* a substanțelor active pentru tipurile de produse enumerate în anexa II la Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014, astfel încât rolul de participant să poată fi preluat.
- (5) Pentru unele combinații de substanță activă/tip de produs nu a fost prezentată nicio notificare sau a fost depusă și, mai apoi, respinsă o notificare în temeiul articolului 17 alineatele (4) și (5) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014.
- (6) În conformitate cu articolul 20 din regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014, aceste combinații de substanță activă/tip de produs nu ar trebui să primească aprobare pentru a fi utilizate în produse biocide.
- (7) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru produse biocide,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Substanțele active enumerate în anexă nu se aprobă pentru tipurile de produse specificate în aceeași anexă.

⁽¹⁾ JO L 167, 27.6.2012, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014 al Comisiei din 4 august 2014 privind programul de lucru pentru examinarea sistematică a tuturor substanțelor active existente conținute de produsele biocide, menționat în Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 294, 10.10.2014, p. 1.).

⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) 2017/698 al Comisiei din 3 februarie 2017 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 1062/2014 privind programul de lucru pentru examinarea sistematică a tuturor substanțelor active existente conținute de produsele biocide, menționat în Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 103, 19.4.2017, p. 1).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 octombrie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Combinatii de substanță activă/tip de produs neaprobat, inclusiv orice formă de nanomateriale:

- generarea *in situ* a substanțelor active pentru tipurile de produse enumerate în anexa II la Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014, cu excepția cazului în care substanța activă este generată din precursorul (precursorii) menționat(e) în rubrica din tabelul respectivei anexe pentru combinațiile de substanță activă/tip de produs vizate;
- combinațiile de substanță/tip de produs enumerate în tabelul de mai jos, inclusiv orice generare *in situ* a acestor substanțe care utilizează orice precursor nemenționat în anexa II la Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014:

Numărul intrării în anexa II la Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014	Denumirea substanței	Statul membru raportor	Număr CE	Număr CAS	Tip (tipuri) de produs (produse)
60	Acid citric	BE	201-069-1	77-92-9	1
172	Clorură de cetilpiridiniu	UK	204-593-9	123-03-5	2
195	2-bifenilat de sodiu	ES	205-055-6	132-27-4	1, 2, 3
288	N-(Diclorofluorometiltio)-N', N'-dimetil-N-fenilsulfamidă (Diclofluamid)	UK	214-118-7	1085-98-9	7
365	Oxid de piridin-2-tiol, sare de sodiu (Piritionă de sodiu)	SE	223-296-5	3811-73-2	3
401	Argint	SE	231-131-3	7440-22-4	9
405	Dioxid de sulf	DE	231-195-2	7446-09-5	4
424	Bromură de sodiu	NL	231-599-9	7647-15-6	2, 11, 12
458	Sulfat de amoniu	UK	231-984-1	7783-20-2	11,12
1016	Clorură de argint	SE	232-033-3	7783-90-6	10, 11
515	Bromură de amoniu	SE	235-183-8	12124-97-9	11, 12
526	2-bifenilat de potasiu	ES	237-243-9	13707-65-8	6, 9, 10, 13
529	Clorură de brom	NL	237-601-4	13863-41-7	11
541	P-cloro-m-crezolat de sodiu	FR	239-825-8	15733-22-9	1, 2, 3, 6, 9, 13
609	Amestec de cis- și trans-p-mentan-3,8-diol (Citriodiol)	UK	Nu este disponibil	Nu este disponibil	19
620	Sulfat de tetrakis(hidroxitmetil) fosfoniu (2:1) (THPS)	MT	259-709-0	55566-30-8	2
673	Clorură de didecildimetilamoni [DDAC (C8-10)]	IT	270-331-5	68424-95-3	5
785	Acid 6-(ftalimido)peroxihexanoic (PAP)	IT	410-850-8	128275-31-0	3, 4

Numărul intrării în anexa II la Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014	Denumirea substanței	Statul membru raportor	Număr CE	Număr CAS	Tip (tipuri) de produs (produse)
792	Complex de tetraclorodecaoxid (TCDO)	DE	420-970-2	92047-76-2	1
952	Bacillus sphaericus altele decât Bacillus sphaericus 2362, tulpina ABTS-1743	IT	Microorganism	143447-72-7	18
955	Bacillus thuringiensis subsp. israelensis Serotype H14, altele decât tulpina AM65-52 și altele decât tulpina SA3A	IT	Microorganism	Nu este disponibil	18
957	<i>Bacillus subtilis</i>	DE	Microorganism	Nu este disponibil	3
939	Clor activ: fabricat prin reacția acidului hipocloros cu hipocloritul de sodiu produs <i>in situ</i>	SK	Amestec	Nu este disponibil	2, 3, 4, 5, 11, 12
824	Zeolit de argint și de zinc	SE	Nu este disponibil	130328-20-0	5
1013	Zeolit de argint și de cupru	SE	Nu este disponibil	130328-19-7	5
835	Esfenvalerat/(S)-2-(4-clorofenil)-3-metilbutirat de (S)-.alfa.-ciano-3-fenoxibenzil (Esfenvalerat)	PT	Produs de protecție a plantelor	66230-04-4	18

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1623 A COMISIEI**din 29 octombrie 2018****în temeiul articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește țânțarii infectați pe cale nenaturală cu *Wolbachia* și utilizați în scopuri de control al vectorilor****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (3),

întrucât:

- (1) La 28 septembrie 2017, Franța a solicitat Comisiei să decidă dacă bacteriile din genul *Wolbachia* („bacteriile”) sau orice preparat care conține bacteriile care sunt menite a fi inoculate în țânțari și țânțarii infectați pe cale nenaturală cu bacteriile în cauză („țânțarii infectați pe cale nenaturală”) utilizați în scopuri de control al vectorilor sunt produse biocide în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 sau sunt articole tratate în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (l) din respectivul regulament sau nu aparțin niciuneia dintre categoriile în cauză.
- (2) Conform informațiilor furnizate de Franța, aceste bacterii intracelulare sunt transmise vertical, moștenite pe cale maternă și prezente în mod natural în aproximativ 40 % dintre artropode. Infectarea țânțarilor de către bacterii poate reduce capacitatea unor țânțari de a transmite anumite virusuri patogene și anumiți paraziți patogeni prin interferarea cu patogenii respectivi în organismul țânțarilor, și promovează reproducerea femelelor de țânțari infectate și răspândirea bacteriilor în populația de țânțari. În plus, întrucât țânțarii masculi infectați cu bacterii sunt incompatibili cu femelele locale, introducerea respectivilor masculi infectați în populația-țintă reduce potențialul acestora de reproducere. Prin urmare, campaniile de control al vectorilor sunt bazate pe eliberarea țânțarilor infectați pe cale nenaturală în cadrul unei populații de țânțari pentru a ține sub control dimensiunea populației și/sau pentru a reduce capacitatea lor de a transmite oamenilor anumiți patogeni.
- (3) Conform informațiilor furnizate de Franța, nu toate speciile de țânțari sau nu toți țânțarii individuali din cadrul unei specii sunt infectați pe cale naturală cu bacterii sau cu o tulpină a bacteriilor care este exploatabilă în scopuri de control al vectorilor. Prin urmare, infectările pe cale nenaturală trebuie să fie efectuate în condiții de laborator pentru a crea țânțari infectați pe cale nenaturală cu o tulpină adecvată a bacteriilor. Infectarea se poate realiza prin diferite tehnici de infectare, inclusiv prin inocularea bacteriilor în organismul femelelor de țânțari adulte sau în citoplasma ouălor de țânțari.
- (4) Prin urmare, în scopul aplicării dispozițiilor articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, este relevant să se evalueze separat statutul bacteriilor sau al oricărui preparat care conține bacterii destinate să fie inoculate în țânțari și statutul țânțarilor infectați pe cale nenaturală, indiferent de tehnica utilizată.
- (5) Bacteriile sunt microorganisme în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.
- (6) Țânțarii sunt organisme dăunătoare în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, deoarece prezența lor poate fi nedorită sau pot avea efecte nocive asupra omului sau animalelor.
- (7) Bacteriile au o acțiune indirectă asupra populației de țânțari, fie prin limitarea dimensiunii ei, fie prin reducerea capacității sale de a transmite anumiți patogeni și, prin urmare, ar trebui să fie considerate ca fiind substanță activă în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.
- (8) Tipul de produs 18, insecticide, acaricide și produse pentru combaterea altor artropode, astfel cum este definit în anexa V la Regulamentul (UE) nr. 528/2012, include produse utilizate pentru controlul artropodelor, prin alte mijloace decât respingerea sau atragerea. Întrucât bacteriile sunt inoculate în țânțari cu intenția de a exercita un control asupra populațiilor de țânțari, o astfel de utilizare se încadrează în descrierea tipului de produs 18.

⁽¹⁾ JO L 167, 27.6.2012, p. 1.

- (9) Bacteriile sau preparatele care conțin bacterii exercită un efect de control asupra țânțarilor prin alte mijloace decât simpla acțiune fizică sau mecanică.
- (10) În sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, bacteriile sau preparatele care conțin bacterii ar trebui să fie considerate o substanță sau un amestec, respectiv, constând din sau conținând o substanță activă. În consecință, bacteriile sau orice preparat care conține bacteriile, astfel cum este furnizat utilizatorului care efectuează inocularea în țânțari, sunt produs biocid în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 și se încadrează în tipul de produs 18.
- (11) Țânțarii infectați pe cale nenaturală nu sunt microorganisme în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.
- (12) Țânțarii infectați pe cale nenaturală nu sunt o substanță sau un amestec în sensul articolului 3 punctele 1 și, respectiv, 2 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Prin urmare, în temeiul articolului 3 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, ei nu sunt nici substanță, nici amestec în sensul regulamentului respectiv.
- (13) În consecință, țânțarii infectați pe cale nenaturală nu sunt substanță activă în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012. Prin urmare, țânțarii infectați pe cale nenaturală nu pot fi considerați produs biocid în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din regulamentul respectiv.
- (14) Țânțarii infectați pe cale nenaturală nu sunt articole în sensul articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006. Prin urmare, în temeiul articolului 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, ei nu sunt considerați articole în sensul regulamentului respectiv. În consecință, țânțarii infectați pe cale nenaturală nu pot fi considerați articole tratate în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (l) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.
- (15) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru produse biocide,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Bacteriile din genul *Wolbachia* sau orice preparat care conține bacteriile respective utilizat pentru inocularea respectivelor bacterii în țânțari cu scopul de a crea țânțari infectați pe cale nenaturală în scopuri de control al vectorilor sunt considerate produs biocid în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.

Țânțarii infectați pe cale nenaturală, indiferent de tehnica de infectare utilizată, nu sunt considerați nici produs biocid, nici articol tratat în sensul articolului 3 alineatul (1) literele (a) și, respectiv, (l) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 octombrie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO